

РЕШЕНИЕ

№ 16509

гр. София, 11.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2826** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на С. С. С. ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] срещу заповед № 18 от 28.02.2024 г. на иф. началника на Затвора [населено място], с която на основание чл. 64, ал.2 вр. ал. 1 от ЗИНЗС му е отказано да бъде преместен в Затворническо общежитие от открит тип „К.“.

В жалбата се изложени съображения в подкрепа на поддържаната теза за незаконосъобразност на административният акт, поради нарушение на материалния закон, с който на лишеният от свобода С. е отказано да бъде преместен в Затворническо общежитие от открит тип „К.“. Жалбоподателят моли обжалваната заповед да бъде отменена. Не претендира разноски.

В проведените съдебни заседания жалбоподателя, редовно призован, чрез видеоконферентна връзка са явява лично и се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли оспорения акт като незаконосъобразен да бъде отменен. Депозира писмени бележки. Не претендира разноски.

Ответникът – иф. началник на Затвора [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. К., излага съображения, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна.

Софийска градска прокуратура - редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба на жалбоподателя, с която на основание чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС последният е поискал да бъде преместен в затворническо общежитие от отворен тип.

Във връзка така подадената молба, становище е депозирал инспектор П. Н.-Г. - ИФ НС СДВР, в което е дадено отрицателно становище относно искането на л. св. С. за преместване в ЗО от открит тип.

На 12.02.2024 г. е изготвен доклад от ИСДВР /л. 13 от делото/, в който е посочено, че са налице предпоставките за преместване от ЗОЗТ в З..

С атакуваната заповед № 18 от 28.02.2024 г. на иф. началник на Затвора [населено място] на основание чл. 64, ал.2 вр. ал. 1 от ЗИНЗС е отказал на лишеният от свобода С. С. да бъде преместен в Затворническо общежитие от открито тип „К.“.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и е допустима.

По същество на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Съгласно, ал. 2 на цитираната разпоредба, в приложимата редакция, началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 3. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - Началника на затвора, като при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът дава право на ответника да извърши преценка по целесъобразност на възможността за преместване, а не го задължава при формалното възникване на посочените в нормата предпоставки задължително да се произнесе положително. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за облекчаване на режима, респ. за преместване в ЗО от открит тип, е предоставена на административния орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение и с оглед обстоятелство, че същият ведно със служителите на

Затвора, имащи пряк контакт с лишения от свобода, имат изградени непосредствени впечатления относно лицето.

Съдебният контрол в настоящия случай се свежда само до това, дали на административния орган действително е предоставено правото да извършва преценка по целесъобразност, дали същото е упражнено в съответствие с принципите на чл. 4 и чл. 6, ал. 4 от АПК и дали е спазил процедурата при издаване на административния акт.

От представените писмени доказателства е видно, че преди издаване на оспорената заповед ответникът е изискал становища от съответните длъжностни лица така, както изисква законът, въз основа на отразеното в тях е направил собствена преценка дали са налице условията за преместване от ЗОЗТ в З., след което се е произнесъл с акта, предмет на настоящото дело.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че е изпълнено формалното изискване на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС - жалбоподателят е изтърпял 1/4 от наложеното наказание в затвора. Приел е обаче, че не е налице втората предпоставка, свързана с поведението на лицето. Така, макар безспорно л.св. С. да е бил награждаван, е съобразено и обстоятелството, че е бил настаняван в общежитие от открит тип при общ режим, като за извършено нарушение е преведен отново в общежитие от затворен тип. Посочено е, че наказанието „лишаване от свобода“ не е дало своя коригиращ ефект в достатъчна степен. Отражено е, че оценката на риска от рецидив е намален в недостатъчна степен от 84 на 54 точки, което е било все още в средните стойности. Въпреки това началникът на затвора е преценил, че молбата на лишения от свобода не следва да бъде удовлетворена, като се е позовал на определени изводи и заключения, съдържащи се в становището на НС „СДВР“ в Затвора С. инсп. П. Н.-Г. и в доклада на ИСДВР - че от анализа на риска от сериозни вреди се установява, че е среден към момента, като в тази връзка следва да бъде продължена корекционната дейност с лицето в условията на общежитие от закрит тип.

Началникът на Затвора в съответствие с изискването на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС е изискал и обсъдил становищата от посочените в цитираната норма лица, които са посочили, че към момента не са преодолени голяма част от регистрираните дефицити в профила на нуждите на лишения от свобода, което е от особена важност при престоя в условията на смекчен надзор и охрана. Изложените в становищата на лицата по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС факти, обстоятелства и заключения съдът намира за напълно достатъчни да обосноват извода на административния орган, че не е изпълнена втората предпоставка по чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС.

Излагайки тези мотиви, съдът приема, че ответникът е изпълнил задължението си да обоснове взетото от него решение за отказ от преместване на лишения от свобода в ЗО от открит тип, като правилността на това решение е извън обхвата на съдебната проверка.

С оглед на изложеното жалбата се явява неоснователна. В тежест на жалбоподателя остават на правените от него разноски.

Ответникът не претендира разноски и такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното Административен съд София – град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. С. ЕГН [ЕГН], изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] срещу заповед № 18 от 28.02.2024 г. на иф. началника на Затвора [населено място], с която на основание чл. 64, ал.2 вр. ал. 1 от ЗИНЗС му е отказано да бъде преместен в Затворническо общежитие от открит тип „К.“.

Решението съгл. чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: